

Hejsan!

Christine heter numera Mayha (uttalas Maja). Hon kom hem till oss lördagen den 15 april. Vår katt Zaga var först inte alls så glad för nykomlingen. Det blev många fräs den dagen. På söndagsmorgonen hade fräsandet slutat och de började följa efter varandra. Lite avvaktande först men sedan allt mer lekfullt. Exakt 3 veckor senare hoppade Mayha upp i samma stol där Zaga låg. Hon lade sig bokstavligen ovanpå Zaga och spann högt. De somnade i den ställningen så vi fick möjlighet att ta en massa kort! Det har med andra ord gått över förväntan!

Mayha gick på lådan utan problem första dagen. Hon äter gärna torrfoder men på sista tiden har hon ratat den för den andra mjuka maten är mer intressant. I början ville hon inte sticka näsan i det blöta mjuka, så matte hjälpte till att "rulla" små bollar av maten, och då gick det bättre. Nu äter hon utan problem från samma tallrik som Zaga.

Mayha har varit mycket på vår inglasade altan. Hon har suttit vid glasdörren och försökt att följa med ut när vi har öppnat dörren. Men hon fick vackert vänta en månad. Nu är katterna ute varje dag i vår trädgård. Ingen av dem har gått särskilt långt och om det regnar eller blåser så springer de in igen.

Mayha är fortfarande orolig i kroppen - sover med ett öga öppet. Vi undrar vad hon har varit med om. Hon vill ju inte bli klappad på huvudet. Då viker hon ned öronen och kisar med ögonen. Undrar om hon har blivit slagen - stackars liten. Hon är väldigt kelig och spinner ofta men hon kan liksom inte slappna av. Så fort någon rör sig så studsar hon upp direkt.

Vi jobbar hårt med att få henne att känna sig trygg och kanske försvinner hennes oro så småningom. Vi märker ju en otrolig skillnad redan nu och det har ju inte gått två månader ännu.

Ha det så bra!

Hälsningar Susanne med familj.